

Abstrakt

Dizertační práce se zabývá proměnami pojetí homosexuality a homosexuální subkultury jako něčeho odlišného, jak se vyvíjelo od druhé třetiny 19. století do druhé poloviny 20. století mezi zástupci českého trestního práva a české medicíny, jakož i proměnami sebepojetí české homosexuální subkultury samotné v tomto časovém intervalu. Práce zejména sleduje postoje a snahy aktérů, jejichž cílem bylo přispět ke společenské emancipaci této subkultury, anebo – v době zvýšené perzekuce homosexuality za nacistické okupace – faktickou nemožnost takové snahy vyvíjet. Práce je rozdělena do pěti oddílů – v prvním je představeno právní prostředí, které podmínilo toto emancipační úsilí v době platnosti trestního zákona z roku 1852 (tedy do roku 1950); další čtyři oddíly pak zkoumají toto úsilí samotné zvláště pro jednotlivá období. Druhý oddíl se tak zabývá rozšířením povědomí o moderní homosexuální identitě v českých zemích v době před první světovou válkou, třetí úsilím reformně orientovaných lékařů, právníků a samotných homosexuálů o zrušení všeobecné trestnosti homosexuálního jednání v podmínkách demokratické první republiky, čtvrtý změněným strukturálním půdorysem a zvýšenou mírou perzekuce homosexuálního jednání za nacistické okupace českých zemích a pátý zrušením trestnosti homosexuality za komunistického režimu, na které nemělo homosexuální společenství žádný vliv. Sekundárně, avšak nikoliv soustavně, práce sleduje též sociabilitu, která se s emancipačním úsilím a s homosexuální každodenností pojila.